

Arrest

nr. 39 710 van 3 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 5 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.
Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS loco advocaat K. HENDRICKX en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 november 2008 het Rijk binnen en diende op 4 november 2008 een asielaanvraag in. Op 16 december 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Sylhet. U verklaarde lid te zijn van de studentenvleugel van de BNP (Bangladesh Nationalist Party). In die hoedanigheid zou u valselijk zijn beschuldigd van illegaal wapenbezit betrokkenheid bij een gevecht wegens uw deelname aan een manifestatie op 28 oktober 2006. U was echter niet aanwezig op die manifestatie. De dag nadien werd u gearresteerd en u kwam enkele dagen nadien vrij op borgtocht. U zou zich tot maart 2008 hebben onderworpen aan de rechtsgang. Nadien zou u zich, op aanraden van uw advocaat en uw vader, niet meer hebben vertoond in de rechtzaal uit angst opnieuw te worden gearresteerd. Op 31 juli 2008 raakte u betrokken bij een incident met mensen van de partij “Jamiaat” waarbij één van hen

door uw vriend werd neergestoken. Die man zou zijn overleden aan de verwondingen. U kon vluchten van de plaats van het incident. Nadien werd u beschuldigd van moord. De dag van het incident zou u zijn ondergedoken tot aan uw vertrek uit Bangladesh eind september 2008. U reisde per schip naar Europa waar u op 4 november 2008 asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een geboorteakte neer, evenals een attest van uw advocaat, een lidkaart en een attest van uw partij BNP, een attest van het ziekenhuis, een postbewijs, een klacht van uw vader daterend van 2005 en een krantenartikel over het incident van 31 juli 2008. Daarnaast legde u nog twee bundels juridische stukken voor die de zaken van 2006 en 2008 tegen u betreffen, evenals twee arrestatiebevelen die na uw vertrek tegen u zouden zijn uitgevaardigd. U voegde nadien nog twee brieven van uw broer en uw advocaat toe waarin staat vermeld dat u werd veroordeeld in één van deze twee zaken.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te besluiten dat aan u de hoedanigheid van vluchteling of de status van subsidiaire bescherming niet kunnen worden toegekend. Het stelt immers vast dat uw verklaringen incoherent, fout, vaag en onsamenhangend zijn waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag. Verder blijken de door u neergelegde documenten evenmin coherent en dus niet geloofwaardig.

Wat betreft de zaak die dateert van 2006 stelt het CGVS vast dat u verklaarde te zijn veroordeeld, reeds vóór uw vertrek uit Bangladesh in september 2008 (zie gehoorverslag CGVS 06/01/2009 p.8), maar u kende de strafmaat niet. Dit is weinig geloofwaardig gezien de door u beweerde ernst van de zaak en het feit dat u nog contacten onderhield met uw familie en uw advocaat (zie gehoorverslag CGVS 06/01/2009 p.4). In elk geval legde u een bundel met verschillende juridische stukken voor aangaande deze zaak (Ejaha, FIR, order sheet en charge sheet), maar nergens in die bundel zit een verdict of een verwijzing naar een straf die tegen u zou zijn uitgesproken. Bovendien zijn uw verklaringen tegenstrijdig aan de inhoud van de brieven die u na het gehoor op het CGVS aan uw dossier toevoegde. U legde immers nog een brief van uw advocaat en uw broer neer waarin staat vermeld dat u in deze zaak een geldboete en een gevangenisstraf werden opgelegd in een verdict dat dateert van rond 2 februari 2009, dus van na uw vertrek uit Bangladesh. Verder stelde u eerst dat er weliswaar arrestatiebevelen tegen u waren uitgevaardigd, maar dat u ze nooit had gezien (zie gehoorverslag CGVS 06/01/2009 p.8). Nadien blijkt u, in tegenstrijd met uw eerste verklaring, dat u in het bezit was van arrestatiebevelen, maar u had ze in eerste instantie niet willen voorleggen aan de asielinstanties, hetgeen toch merkwaardig is (zie gehoorverslag CGVS 06/01/2009 p.8). U bleek zelfs over vertalingen te beschikken. U hebt ze tenslotte toch voorgelegd. Na onderzoek door het CGVS blijkt echter dat het arrestatiebevel verwijzend naar de zaak van 2006 niet in overeenstemming is met uw verklaringen. Het arrestatiebevel verwijzend naar deze zaak dateert immers van 18 mei 2008, terwijl u tot driemaal toe aangaf dat het zou zijn uitgegeven pas ná uw vertrek uit Bangladesh, hetgeen zich situeert in september 2008 (zie gehoorverslag CGVS 06/01/2009 p.9). Ten slotte kan het CGVS opmerken dat, ondanks een arrestatiebevel tegen u dat dateert van 18 mei 2008, u toch tot 31 juli 2008 probleemloos thuis zou hebben verbleven, evenals gewoon verder les zou hebben gevolgd op school, hetgeen als weinig aannemelijk overkomt.

Daarnaast blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier dat de juridische documenten die u voorlegde aangaande de zaak die dateert van 2006 (illegaal wapenbezit en betrokkenheid bij een gevecht) verschillende mankementen vertonen. Zo wordt in de door u neergelegde originele (Bengaalse) gerechtsdocumenten naar artikel 625 van de Penal Code (strafwet) verwezen, terwijl de Bengaalse Penal Code slechts 511 wetsartikelen telt. Het is zeer ongeloofwaardig dat dergelijke fout staat in een gerechtsdocument, te meer daar dit document door een corrector zou zijn nagelezen. Zo is het ook bevreemdend dat er op de door u voorgelegde kopie van het document "G.R. No. 130/2008" handgeschreven het nummer 130 is toegevoegd in de hoofding, daar waar het elders is getypt. Nochtans zou op het origineel het nummer moeten zijn terug te vinden zodat dit ook in de kopie zo zou moeten af te lezen zijn. Tenslotte is de order sheet onvolledig. Er wordt immers verwezen naar een volgende referentiedatum, zijnde 4 september 2008, maar daarover staat in de order sheet niets vermeld, terwijl de kopie dateert van 4 december 2008.

Ook wat betreft de documenten van de zaak die dateert van 2008 (moord), blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, dat er bepaalde mankementen opvallen. Ook deze documenten zijn onvolledig. Er wordt immers in de order sheet verwezen naar een volgende referentiedatum, zijnde 27 november 2008, maar daarover staat verder niets vermeld, terwijl de kopie dateert van december 2008, dus van na 27 november 2008.

Aldus is dit document onvolledig en in die zin niet in staat om het CGVS te informeren over de precieze stand van zaken. De authenticiteit van de voorgelegde juridische documenten dient dan ook ten zeerste worden betwijfeld. U vreest te worden veroordeeld, maar u verwijst daarvoor enkel naar de zogenaamde wijze waarop die zaken gaan in Bangladesh, zonder verdere uitleg (zie gehoorverslag CGVS 06/01/2009 p.11). U gaf nergens aan dat u omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie een oneerlijke behandeling van deze zaak vreest. Bovendien stelde u wegens uw eerdere veroordeling in de zaak van 2006 nu zeker te zullen worden veroordeeld in de zaak van 2008, terwijl u die eerste veroordeling niet aannemelijk heeft gemaakt. Daarbij kan het CGVS nog opmerken dat u een geboorteakte neerlegde die dateerde van na uw vertrek uit Bangladesh. Aldus heeft uw familie na uw vertrek de Bengaalse overheid gecontacteerd inzake documenten op uw naam, hetgeen weinig verenigbaar met uw beweerde gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Het CGVS stelt verder vast dat uit informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, dat de door u voorgelegde "general diary" ingediend door uw vader weinig aannemelijk overkomt. Het is weinig geloofwaardig dat de "Jamiaat Islami" partij u gedwongen zou willen inlijven in hun partij gezien deze partij en uw partij, de BNP, een coalitie vormden op dat ogenblik. Hoewel interne vetes tussen beide partijen niet zijn uit te sluiten, is het niet aannemelijk dat deze het lidmaatschap betreffen. Dit des te meer daar het niet in de ideologische cultuur van de "Jamiaat" partij past om mensen gedwongen lid te maken. De overige documenten zijn in het licht van bovenstaande vaststellingen niet in staat de appreciatie van het CGVS inzake uw asielaanvraag in positieve zin te wijzigen.

De overige documenten zijn niet van die aard dat zij in het licht van bovenstaande vaststellingen de appreciatie van het CGVS inzake uw asielaanvraag in positieve zin kunnen wijzigen. Ze staven hoogstens uw identiteit en link met de BNP, maar niet uw vrees voor vervolging. Op basis van bovenstaande bevindingen dient het CGVS dan ook vast te stellen dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Tenslotte stelde u dat de "Awami League" sinds december 2008 aan de macht is in Bangladesh. Dit doet geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen en kan de beslissing geenszins in positieve zin doen ombuigen. Uw verklaringen rond uw gerechtelijke vervolging blijven immers ongeloofwaardig en verder hebt u op geen enkel ogenblik concrete problemen met de "Awami League" aangebracht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Onder 'middel' wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Dat de ingeroepen schending van het proportionaliteitsbeginsel en van de formele motiveringsplicht er enkel op neerkomen zeer summier te poneren dat verzoeker het oneens is met de bestreden beslissing; dat verzoeker nergens concreet uiteenzet waar en hoe de bestreden beslissing de aangevoerde rechtsnormen schenden; dat beide middelen derhalve onontvankelijk zijn.

2.3. Verzoeker roept in een eerste en tweede middel de schending van de materiële en formele motiveringsplicht, het proportionaliteitsbeginsel en artikel 48/4, §2 Vreemdelingenwet in.

2.4. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van de formele motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker beweert geen identiteitskaart, noch paspoort te bezitten, maar legt ter staving van zijn voorgehouden identiteit wel een originele geboorteakte voor die na zijn vertrek uit Bangladesh door zijn ouders is verkregen. De nieuwe geboorteakte kan een begin van bewijs zijn doch aangezien verzoeker geen ander stuk neerlegt met foto kan niet met relatieve zekerheid worden vastgesteld of deze akte hem betreft. Deze vaststelling ondermijnt verzoekers bewering te worden gezocht en vervolgd door de Bengalese autoriteiten.

3.2. Het verzoekschrift stelt *“Verzoeker volhardt in zijn vluchtrelaas zoals uiteengezet bij het CGVS”* en *“Vooreerst merkt verzoeker op dat, zelfs al werpt het CGVS een aantal bedenkelijke en tegenstrijdige verklaringen van verzoeker op, zij de link van verzoeker met de BNP, alsmede het bestaan van de manifestatie op 28 oktober 2006 als gevolg waarvan verzoeker werd gearresteerd niet in vraag stelt.”*

3.3. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de voorgelegde juridische documenten in beide gerechtszaken waarbij verzoeker betrokken is, behept zijn met verschillende formele en inhoudelijke gebreken die de authenticiteit van de documenten ondermijnen. Dat dit niet belet *“dat de neergelegde stukken minstens een begin van bewijs uitmaken”* kan aldus niet overtuigen te meer nu deze vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier door verzoeker niet worden weerlegd. Overigens kon verzoeker ter terechtzitting niet toelichten welke stukken hij had neergelegd tenzij “brieven” van zijn advocaat in Bangladesh en zijn broer. Deze brieven van verzoekers advocaat en broer stemmen inhoudelijk niet overeen met verzoekers eerdere verklaringen nu deze stellen dat verzoeker pas rond 2 februari 2009 werd veroordeeld en hijzelf beweerde in de eerste zaak daterend uit 2006 al veroordeeld te zijn voor zijn vertrek uit Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS, p.8) in september 2008. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor deze vastgestelde ongerijmdheid die overeind blijft.

3.4. Verzoeker legt een ‘general diary’ van zijn vader voor waaruit volgens verzoeker blijkt dat de Jamiaat Islami hem op 17 december 2005 gedwongen wilde inlijven. Uit de objectieve informatie die door de Commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd toegevoegd en door verzoeker niet wordt weerlegd, blijkt dat de Jamiaat Islami en de BNP in december 2005 coalitiepartners waren in de regering. Bovendien blijkt dat gedwongen inlijving niet past in de ideologische cultuur van de Jamiaat Islami. Verzoeker weerlegt deze vaststellingen niet die aldus gehandhaafd blijven.

3.5. Van een kandidaat-vluchteling die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat hij een minimum aan kennis heeft of minstens interesse vertoont in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa. Dit is niet het geval en uit het verhoor blijkt dat verzoeker niet op de hoogte is van de opgelegde straf inzake het illegale wapenbezit terwijl hij daarenboven verklaarde contact te houden met zijn familie en advocaat (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Verzoekers bewering dat hij *“geen jurist”* is kan allerminst volstaan om zijn onwetendheid te verschonen nu geen geschooldheid noodzakelijk is om te weten of men voor moord dan wel andere zaken gezocht wordt. Dit klemt te meer nu verzoeker niet weet welke straf hij had opgelopen en of de arrestatiebevelen voor of na zijn vertrek uit Bangladesh werden uitgevaardigd. Verzoekers relaas komt verzonnen voor.

3.6. Verzoeker stelt in het verzoekschrift *“Daarnaast legde verzoeker tevens zijn geboorteakte, lidkaart en attest van zijn partij BNP, evenals een attest van het ziekenhuis, een klacht van zijn vader van 2005 en een krantenartikel over het incident van 31 juli 2008 neer. Verzoeker stelt dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat deze stukken geen authentieke stukken zouden zijn”* en *“Deze bewijsstukken kregen niet de volle aandacht en werden onvoldoende geëvalueerd, vooral nu blijkt dat deze stukken de beweringen van verzoeker duidelijk kracht bij zetten”*.

3.6.1. De voorgelegde partijkaart toont aan dat de personen vernoemd op de kaart de beweging (financieel) steunen en vormt op zich geen bewijs van actief lidmaatschap. Partijkaarten worden opgemaakt op basis van verklaarde gegevens en hebben slechts tot doel de (financiële) band vast te stellen tussen een verklaarde identiteit en een organisatie. Wat betreft het partijattest, stelt de Raad dat partijgetuigenissen geen officieel karakter hebben zodat hun bewijswaarde gering is. Ook is de bewijswaarde van krantenartikels bijzonder relatief aangezien van algemene bekendheid is dat kranten niet gekant zijn tegen de publicatie van artikelen tegen betaling. Het voorgelegde krantenartikel dat handelt over verzoekers betrokkenheid bij de steekpartij in 2008 waarbij een lid van Jamiaat om het leven kwam, is onvoldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen. Uit het voorgelegde medisch attest kan slechts worden afgeleid dat een geneesheer heeft vastgesteld dat verzoeker op 22 december 2005 verscheidene verwondingen vertoonde die, zoals het attest aangeeft, veroorzaakt werden door een vechtpartij, doch kan geenszins blijken in welke omstandigheden verzoeker deze heeft opgelopen. Hoe dan ook documenten moeten om enige bewijswaarde te hebben, worden ondersteund door geloofwaardige, overtuigende verklaringen. Dit is in casu niet het geval. Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker een doorgedreven desinteresse vertoont in de rechtzaken waarin hij zou betrokken zijn. Ten overvloede en daargelaten de onwaarachtigheid van het relaas, wijst de Raad er op dat indien verzoeker werkelijk vervolgd zou worden door de Bengalese autoriteiten hij niet objectief aannemelijk maakt geen eerlijk proces te krijgen, desnoods in beroep.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat hij geen beroep kan aantekenen, noch dat hij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie maart tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK